

Lacrimi sacre

Bragagiu

Privind la cerurile sacre
Aud că-mi spune o părere
Că stele-ncepere-s de lacrimi
De Dragoste și de durere.

Ce vor cădea pe sorți alese
Din lumile cuprinse-n noapte
Să-și afle ele-mpărătese
Făcându-și nunțile de șoapte.

S-or strânge paltinii în frasini
Cu freamătul de-a fi nuntașii
Și doar balada își păstrase
Un zbor când se opriră pașii.

Ducându-se ea tot se duce
Ca mângâierea și oftarea
Lăsând în urmă doar o cruce
Să se întâmpine cu zarea.

Și-am înțeles că prăbușită
O stea în candelă să ardă
Apoi cu doina înfrățită
Iar se înalță ca să cadă.

Sfărâmă muguri și regrete
Frunze și flori cu prospețime,
Iar toamna versurile-ncete
Își auresc ritmuri și rime.

Să aibă noi puteri să-nceapă
Nebiruita Poezie
Luceferi cad nuferi pe apă
Minuni în inimă să fie.
Victor Bragagiu